ΠΟΛΥΕΘΝΙΚΗ ΗΘΙΑ

Διαμορφώνεται κοινή άγορά τοῦ ἐγκλήματος

ΠΟΛΛΕΣ ΕΝΔΕΙΞΕΙΣ ΣΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑ

ΡΩΜΗ. Ὑπάρχει μιά ἔξαρση στήν ἐγκληματικότητα, ἰδίως τοὺς ἑφτινούς μῆνες. Φαίνεται ὅτι οἱ εὐκαιρίες καὶ οἱ δυνατότητες ποὺ παρουσιάζονται γιὰ τοὺς κακοποιοὺς εἶναι μεγαλύτερες.

Ὑπάρχει ὅμως καὶ μία ἄλλη διαπίστωση: ὅτι τὸ ἔγκλημα ἐμφανίζεται τώρα πλέον ὀργανωμένο καὶ δὲν γνωρίζει σύνορα. Οἱ κακοποιοὶ μποροῦν καὶ μετακινοῦνται μὲ εὐχέρεια ἀπὸ τὴ μιὰ χώρα στὴν ἄλλη, παρὰ τὶς κινητοποιήσεις καὶ τὰ μέτρα ποὺ παίρνει ἡ Ἰντερπόλ.

Θὰ ἦταν ὅμως παρακινδυνευμένο νὰ ὑποστήριζε κανεὶς ὅτι ἡ ἐγκληματικότητα εἶναι ὑπόθεση μιᾶς χώρας, εἰδικὰ μάλιστα στὴν Εὐρώπη. Τὸ φαινόμενο εἶναι γενικό. Ἐν τούτοις, σὲ ὁρισμένες χώρες, ὅπως παραδείγματος χάρη στὴν Ἰταλία, ἡ ἐγκληματικότητα παρουσιάζει μεγαλύτερη ἔκταση ἀπὸ τὶς ἄλλες.

Σημασία δὲν ἔχουν οἱ μικροδιαφορὲς ποὺ ὑπάρχουν στὰ κρούσματα ποὺ σημειώνονται, ὅσο τὸ γενικὸ κοινωνικὸ φαινόμενο:

Ὅτι στὰ βιομηχανικὰ κράτη, ὅπου ἡ ἀστυφιλία ἔχει πάρει μεγάλες διαστάσεις, ἡ ἐγκληματικότητα, αὐξάνει, ἰδιαίτερα μάλιστα ἀνάμεσα στὴ νέα γενιὰ καὶ ὅτι παίρνει ὀργανωμένη μορφή, μὲ χαρακτηριστικὸ τὰ τέλεια μέσα ποὺ χρησιμοποιεῖ.

ΤΟ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΟ ΕΓΚΛΗΜΑ

Πραγματικά, τὸ ὀργανωμένο ἔγκλημα ἔχει μιὰ τακτική: μελετᾶ μὲ κάθε λεπτομέρεια τὴ δράση του καὶ ἀποφασιστικὰ καταφέρει τὸ χτύπημα. Τὸ στοιχεῖο τοῦ αἰφνιδιασμοῦ ἐξασφαλίζει τὴν ἐπιτυχία.

Τὸ πιὸ μεγάλο ἐρωτηματικὸ εἶναι: πῶς μπόρεσαν οἱ κακοποιοὶ νὰ ὀργανωθοῦν σὲ πανευρωπαϊκὴ κλίμακα καὶ νὰ ἐπεκτείνουν τὴ δραστηριότητά τους πέρα ἀπὸ ἐθνικὰ σύνορα;

Ὁ καθηγητὴς τῆς Ἐγκληματολογίας στὸ Πανεπιστήμιο τῆς Γλασκώβης, Τζῶν Μάκ, παρατηρεῖ τὰ ἀκόλουθα:

— Ἡ βιομηχανία τοῦ ἐγκλήματος ἐπεκτείνεται. Μπορεῖ νὰ ὑποστηρίξει κανεὶς ὅτι ἡ δραστηριότητα τῶν κακοποιῶν, ἐὰν νὰ ἐξαρμοποιεῖται μέσα στὰ πλαίσια τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς.

Ὁ Βρεταννὸς καθηγητὴς λέει ὅτι δὲν ἐννοεῖ μόνο τὸν ἐγκληματία ἢ τὸν ἀπαγωγέα, ἀλλὰ καὶ τὸν λαθρέμπορο, ποὺ ἔχει τώρα μεγαλύτερες δυνατότητες δράσεως, καθὼς οἱ τελωνειακοὶ ἔλεγχοι περιορίζονται. Ὑπάρχει καὶ κάτι ἄλλο ὅμως: ὅσο ἡ Εὐρώπη ἑνώνεται περισσότερο καὶ οἱ χῶρες τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς συνεργάζονται στενότερα, τόσο πιὸ πολὺ θὰ ὀργανώνεται καὶ τὸ ἔγκλημα σὲ πανευρωπαϊκὴ βάση.

ΠΟΛΥΕΘΝΙΚΕΣ ΕΤΑΙΡΙΕΣ

Ἀλλὰ καὶ οἱ Γερμανοὶ καὶ οἱ Ἰταλοὶ μελετητὲς τῶν κοινωνικῶν φαινομένων στὴν Εὐρώπη, διαπιστώνουν ὅτι, πραγματικὰ ἡ ἐγκληματικότητα τώρα ξεπερνᾶ τὰ σύνορα καὶ ἀνησυχητικὲς διαστάσεις παίρνουν ὁρισμένες μορφὲς τοῦ ἐγκλήματος, ὅπως εἶναι τὸ λαθρεμπόριο ναρκωτικῶν, οἱ ληστεῖες, οἱ ἀπαγωγὲς κλπ.

Θὰ πρέπει νὰ ἀναφέρει κανεὶς τὰ πρόσφατα κρούσματα, γιὰ νὰ δεῖξει τὴ διεθνοποίηση τοῦ ἐγκλήματος: Τὸν ἀντιπρόσωπο τῆς «Φὶατ» στὴ Γαλλία, Ρεβελί, εἶχαν ἀπαγάγει Ἀργεντινοὶ κακοποιοί.

Στὴ ληστεία ποὺ ἔγινε στὸ Κλάμπ Μεντιτερανέ, στὴν Κέρκυρα, τὰ ὀνόματα ποὺ ἀναφέρθηκαν ἦταν γαλλικὰ καὶ ἰταλικά.

Στὸ λαθρεμπόριο ναρκωτικῶν, ποὺ ἀνεκαλύφθη πρὶν ἀπὸ μερικὲς ἑβδομάδες στὸ Σαὶν Τροπέζ, οἱ πρωταγωνιστὲς ἦσαν Γερμανοί, Γάλλοι καὶ Λιβανέζοι.

Τὸ ἔγκλημα, λοιπόν, γίνεται πολυεθνικό, ὅπως εἶναι πολυεθνικὲς καὶ οἱ ἑταιρίες. Καὶ αὐτὸ ὀφείλεται στὸ ὅτι οἱ κακοποιοὶ ἔχουν πλέον ἀνεπτυγμένο πεδίο δράσης, πέρα ἀπὸ σύνορα.

Ὁ Ἰταλὸς δημοσιογράφος Πάολο Καμπέσια, σὲ μιὰ ἀνάλυσή του γιὰ τὸ νέο πανευρωπαϊκὸ ἔγκλημα, ποὺ δημοσιεύει στὴν «Οὐνιτά», ἀναφέρει, ὅτι τὰ ἐγκλήματα ποὺ γίνονται στὴν Ἰταλία εἶναι ἐντυπωσιακὰ καὶ δημιουργοῦν ψευδεῖς ἐντυπώσεις. Ἀριθμητικά, ὅμως, οἱ στατιστικὲς ἀναφέρουν ὅτι ἡ ἐγκληματικὴ δραστηριότητα εἶναι πιὸ ἀνεπτυγμένη στὴ Δυτ. Γερμανία, ὅπου παρουσιάζονται καὶ τὰ περισσότερα κρούσματα, ἀκολουθεῖ ἡ Γαλλία καὶ κατόπιν ἔχει σειρὰ ἡ Ἰταλία.

Ὁ Γερμανὸς δικαστὴς Κάριτεν Κόχ, ἀναφέρει, ὅτι στὴ Φραγκφούρτη διάφορες μικροσυμμορίες νέων, κλέβουν καθημερινὰ ἑκατοντάδες αὐτοκίνητα καὶ ὅτι συνεργάζονται μὲ ξένους κακοποιοὺς γιὰ νὰ διοχετεύσουν στὴ Μέση Ἀνατολή.

Ἀναφέρει ἐπίσης, ὁ Ἰταλὸς δημοσιογράφος, ὅτι στὴ Δυτικὴ Γερμανία τὸ σεξουαλικὸ ἔγκλημα ἔχει προσλάβει μεγάλες διαστάσεις, ὅπως ἐπίσης καὶ στὴ Γαλλία.

Τὸ γεγονὸς εἶναι ὅτι ἡ ἐγκληματικότητα, μὲ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου γίνεται τώρα ὀξύτερο πρόβλημα γιὰ τὶς βιομηχανικὲς χῶρες καὶ ὅτι ἡ κατάσταση χειροτερεύει διαρκῶς περισσότερο.

ΣΤΗ ΔΥΤ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Κρεμαστὸ τραῖνο χωρὶς καυσαέρια

ΚΑΙ ΣΧΕΔΟΝ ΑΘΟΡΥΒΟ

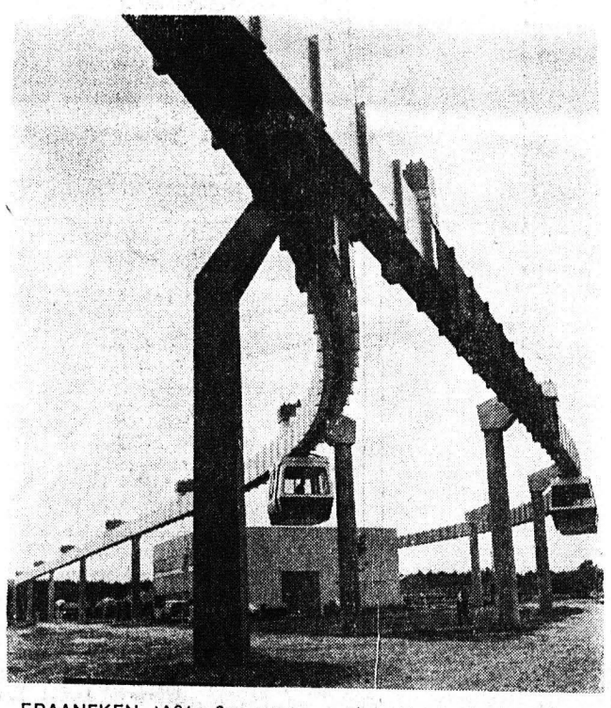

ΕΡΛΑΝΓΚΕΝ. Ἀθόρυβος σχεδὸν καὶ χωρὶς καυσαέρια θὰ εἶναι ὁ «κρεμαστός» αὐτὸς σιδηρόδρομος νέου τύπου, ποὺ ἄρχισε νὰ δοκιμάζεται τώρα σ' ἕνα κέντρο ἐρεύνης στὸ Ἔρλανγκεν (Ὁμοσπονδιακὴ Δημοκρατία τῆς Γερμανίας). Τὸ σχέδιο αὐτὸ γιὰ τὴ λύση τῶν προβλημάτων τῶν ἀστικῶν μεταφορῶν προωθεῖται ἀπὸ τὸ ὁμοσπονδιακὸ ὑπουργεῖο ἐρεύνης καὶ τεχνολογίας. Οἱ δοκιμὲς σὲ κυκλοτερῆ διαδρομὴ μήκους 1400 μ. θὰ τελειώσουν τὸ 1979. Γιὰ τὴν κατασκευὴ τῆς ἐναερίου γραμμῆς, ποὺ βρίσκεται σὲ ὕψος 7 μ. ἀπὸ τὸ ἔδαφος, χρησιμοποιήθηκαν προκατασκευασμένοι δοκοί, διακλαδωτῆρες κλπ., ποὺ συναρμολογοῦνται στὰ γρήγορα καὶ θὰ συμβάλουν σὲ σημαντικὴ μείωση τῶν ἐπενδυτικῶν δαπανῶν. Ὁ κρεμαστὸς σιδηρόδρομος προορίζεται κυρίως γιὰ πόλεις μέσου μεγέθους, ποὺ δὲν δαθέτουν ὑπόγεια τράμ ἢ μετρό, καθὼς καὶ σὰν μέσο προσαγωγῆς στοὺς σταθμοὺς αὐτῶν τῶν συγκοινωνιακῶν μέσων, σὲ μεγαλουπόλεις καὶ περιοχὲς μεγάλης πληθυσμιακῆς συγκεντρώσεως. Τὸ διετὲς πρόγραμμα δοκιμῶν προβλέπει κατ' ἀρχὴν τηλεκατευθυνόμενη λειτουργία καὶ ἀπὸ τὴν ἄνοιξη τοῦ 1978 ἐντελῶς αὐτόματη κίνηση μὲ 6 βαγόνια. Θὰ χρησιμοποιηθοῦν δύο τύποι βαγονιῶν, ἕνα μικρὸ γιὰ 17 ἐπιβάτες καὶ ἕνα μεσαίου μεγέθους 40 μὲ 50 θέσεων. Στὸ δοκιμαστήριο τοῦ Ἔρλανγκεν τὰ βαγόνια ξεκινοῦν ἀπὸ τὸ ἔδαφος — κατευθυνόμενα μέσω ἠλεκτρονικοῦ ἐγκεφάλου — καὶ ἀνεβαίνουν μετὰ στὸ προβλεπόμενο ὕψος, ὅπου διανύοντας πολλὲς στροφὲς καὶ διακλαδώσεις μὲ διαφορὲς ὕψους 10% στὴ διαδρομή, φτάνουν στὶς τρεῖς στάσεις.

Νοσοκομεῖα ποὺ μποροῦν διαρκῶς νὰ ἐπεκτείνωνται

ΛΟΝΔΙΝΟ. Μία ὁλοκληρωμένη Ὑπηρεσία Ἐθνικῆς Ὑγείας ἀπαιτεῖ ὄχι μόνο πολλὰ μεγάλα νοσοκομεῖα, ἀλλὰ καὶ διαφόρων τύπων καὶ μεγεθῶν ὥστε νὰ μπορῆ νὰ γίνεται ἡ καλύτερη χρήση τῶν ὑφισταμένων πόρων καὶ ὁ ἐφοδιασμός τους κατὰ τὸν ἀποδοτικώτερο καὶ οἰκονομικώτερο τρόπο. Γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ τὸ Βρεταννικὸ Ὑπουργεῖο Ὑγείας καὶ Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως (ΒΥΥΚΑ) ἀνέπτυξε συστηματικὰ ἕνα σχέδιο νοσοκομείου ποὺ προσαρμόζεται σὲ ὅλες τὶς ἀπαιτήσεις, τόσο στὴ Βρεταννία, ὅσο καὶ στὸ ἐξωτερικό. Ἡ ὑπηρεσία σχεδίων τοῦ Ὑπουργείου π.χ. παρέχει τυποποιημένα σχέδια γιὰ πλήρη, μεγάλα νοσοκομεῖα κατάλληλα γιὰ περιοχὲς ποὺ ἐξυπηρετοῦν 250.000 ἄτομα. Καὶ τὸ σύστημα «Χέρνες» προσφέρει βασικὰ τμήματα μὲ ποικίλο μέγεθος καὶ περιεχόμενο ἀπὸ τὰ ὁποῖα μποροῦν νὰ συγκροτηθοῦν περιφερειακὰ γενικὰ νοσοκομεῖα. Τὸ τελευταῖο σχέδιο εἶναι τὸ νοσοκομεῖο «πυρήνας», ἡ μικρότερη δυνατὴ βιώσιμη νοσοκομειακὴ μονάδα, ποὺ προορίζεται γιὰ τὴν πληρέστερη ἐκμετάλλευση τῶν ὑφισταμένων πόρων.

Ἡ ἰδέα τοῦ νοσοκομείου «πυρήνας» ἀποβλέπει σὲ ἕνα βασικὸ νοσοκομεῖο κατάλληλο γιὰ ταχεῖα, προγραμματισμένη ἐπέκταση, ὅσον ἀφορᾶ τὰ κτίριά του, ποὺ δὲν εἶναι ποτὲ ὑψηλότερα ἀπὸ τριώροφα, ὥστε νὰ μπορῆ νὰ γίνη μία καλὴ ἀρχὴ μὲ ἕνα βασικό, οἰκονομικὸ σχέδιο σὲ διάφορες τοποθεσίες παρὰ νὰ συγκεντρώνωνται ὅλα τὰ διαθέσιμα κονδύλια σὲ λίγα μεγάλα νοσοκομεῖα. Τὸ σχέδιο αὐτὸ προσφέρει ἕνα ἐπιτυχημένο τύπο εἴτε γιὰ μία πρώτη φάση ἀναπτύξεως εἴτε γιὰ προσθήκη τμημάτων σὲ ὑπάρχοντα νοσοκομεῖα. Τὸ περιεχόμενο κάθε πυρήνα πρώτης φάσεως θὰ ἀντανακλᾶ τὶς ἀνάγκες τῆς περιφερείας του. Γιὰ τὶς κλινικὲς πτέρυγες τὸ σχέδιο τοῦ ἰσογείου συνίσταται ἀπὸ μιὰ σειρὰ σταυροειδῶν σχημάτων μὲ αὐλὲς ἀνάμεσα στὰ ὁποῖα τοποθετοῦνται συνήθως συμβατικώτερα ὀρθογώνια κτίρια γιὰ τοὺς βιομηχανικοὺς χώρους γιὰ τὶς ὑπηρεσίες. Ὡστόσο οἱ χρησιμοποιήσεις μποροῦν νὰ ἐναλλάσσωνται καὶ τὸ νοσοκομεῖο νὰ μεταβάλλεται ἐσωτερικὰ ἢ νὰ ἐπεκτείνεται μὲ τὴν προσθήκη νέων μονάδων.

ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΕΣ ΜΕΛΕΤΕΣ

Τὰ "στραβόξυλα" δὲν ἐπιτυγχάνουν καλὴ σταδιοδρομία

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΟΣ

ΑΓ. ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ. Ὁ μεμψίμοιρος χαρακτὴρ καὶ ἡ ἀπότομος συμπεριφορὰ εἶναι ἡ συχνότερα αἰτία τῆς ἀποτυχίας ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν νὰ προωθηθοῦν εἰς τὰς ἀνωτάτας βαθμίδας τῆς ὑπαλληλικῆς ἱεραρχίας, εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις.

Τοῦτο ὑπεστήριξεν ὁ ψυχολόγος Χάρρυ Λέβινσον, ἀπὸ τὴν Βοστώνην, ὁμιλῶν εἰς συμπόσιον τῆς Ἀμερικανικῆς Ψυχολογικῆς Ἑταιρείας, τὸ ὁποῖον συνῆλθε τὰς ἡμέρας αὐτὰς εἰς τὸν Ἅγιον Φραγκίσκον.

«Τὸ εἶδος αὐτὸ τοῦ ἀτόμου», εἶπεν ὁ Λέβινσον, τὸ ὁποῖον ὡς ὁ ἀκανθόχοιρος τῆς λαϊκῆς παροιμίας ἔχει τὴν φυσικὴν τάσιν νὰ κατηγορῆ τοὺς ἄλλους κατὰ ἐξοργιστικόν, ἐνίοτε δὲ καὶ κατὰ ὀδυνηρὸν τρόπον, ὑπονομεύει ἀσυναισθήτως τὴν ἐπαγγελματικήν του ἐπιτυχίαν, συνήθως δὲ ἀπολύεται ὑπὸ τοῦ ἐργοδότου του ἢ παραμένει, μονίμως, εἰς τὰς κατωτέρας βαθμίδας τῆς ἱεραρχίας.

Ὡρισμένοι ὑπάλληλοι αὐτοῦ τοῦ τύπου κατορθώνουν νὰ ἀνέλθουν εἰς τὴν κορυφήν, προσέθεσεν ὁ Λέβινσον, ὁ ὁποῖος ἔφερεν ὡς παραδείγματα αὐτῶν τῶν τύπων χαρακτήρων τὸν Μοσὲ Ντιγιάν, τὸν Ἀμερικανὸν ναύαρχον Χάϋμαν Ρικόβερ, τὸν ἀποθανόντα παλαιὸν ἀρχηγὸν τοῦ Ἔφ — Μπῆ Ἄϊ, Ἔδγαρ Χοῦβερ καὶ τὸν τέως πρόεδρον Ρίτσαρντ Νίξον. Αἱ περιπτώσεις, ὅμως, αὐταὶ εἶναι ἐλάχισται, ἰδίως δὲ εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις καὶ εἰς τὴν βιομηχανίαν ὅπου εἶναι ἀπαραίτητοι αἱ ἱκανότητες πρὸς ὁμαδικὴν ἐργασίαν καὶ πρὸς ἀνάθεσιν εὐθυνῶν εἰς ἄλλους.

ΑΝΕΥ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΑΣ...

Ἐν τούτοις, ἐξήγησεν ὁ Λέβινσον, ὁ μεμψίμοιρος χαρακτὴρ ἔχει τὴν τάσιν νὰ ἐπικρίνη τοὺς ἄλλους, συχνὰ εἰς προσβλητικὸν σημεῖον καὶ μὲ ἐλαχίστην διπλωματικότητα. Χαρακτηριστικῶς διαμφισβητεῖ τὰς ἱκανότητας τῶν συναδέλφων του, ἀναλύει δυσμενῶς τὰς ἀπόψεις των, ἐνίοτε δὲ προκαλεῖ τὴν ἐχθρότητά των. Κατὰ κανόνα ἔχει διεισδυτικὸν πνεῦμα, τὸ ὁποῖον, ὅμως, ὑπονομεύει διὰ τοῦ συγκαταβατικοῦ τρόπου, μὲ τὸν ὁποῖον παρουσιάζει τὰς ἀπόψεις του. Ἔχει ἐλαχίστην διπλωματικότητα, σπανίως δύναται νὰ ἀντιληφθῆ τὰ αἰσθήματα τῶν ἄλλων ἐρχόμενος εἰς τὴν θέσιν των, συχνὰ δὲ ἐπιμένει ὅτι θέλει νὰ εἶναι ἀνοικτὸς καὶ νὰ λέγη τὴν ἀλήθειαν.

Ἐν τοιοῦτον ἄτομον εἶναι πολὺ πιθανὸν νὰ προσβληθῆ ἐκ καταθλίψεως καὶ νὰ ὁδηγηθῆ εἰς τὴν αὐτοκτονίαν, εἶναι ἐπιρρεπὲς εἰς τὰς καρδιακὰς προσβολάς, ἐὰν δὲν ἀναγκασθῆ νὰ ὑποχωρήση ἐκ τῆς ἐργασίας του, καθίσταται λίαν δυστυχής. Ἐν τούτοις, εἶπεν ὁ Λέβινσον, συνήθως ἔχει νοῦν ἔξυπνον, ἀναλυτικόν, ἐπιδιώκει τὴν τελειότητα καὶ ἔχει τὴν ἱκανότητα πρὸς ἀνάπτυξιν πρωτοβουλίας. Ὡς ἐκ τούτου, οἱ ἀνώτεροί του εἶναι δυνατὸν νὰ ἀνεχθοῦν τὸν χαρακτῆρα του, συχνά, ὅμως, τοῦ συνιστοῦν νὰ συμβουλευθῆ παθολόγον ἢ ψυχίατρον.

Ὁ Λέβινστον, ὁ ὁποῖος εἶναι ψυχίατρος εἰς τὸ Ἰνστιτοῦτον καὶ καθηγητὴς τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τοῦ πανεπιστημίου Χάρβαρτ, λέγει ὅτι ἡ τεχνικὴ τῆς ὁμαδικῆς ψυχαναλύσεως ἡ ὁποία τόσον δημοφιλὴς εἶναι εἰς τὰς Ἀμερικανικὰς ἑταιρείας, εἶναι δυνατὸν νὰ καταστρέψη ὁλοσχερῶς τὸν ἄνθρωπον τοῦ τύπου αὐτοῦ, ἀντὶ νὰ τὸν θεραπεύση, διότι ἡ ἀντιμετώπισις τῶν ἄλλων μελῶν τῆς ὁμάδος ἐκθέτει εἰς κίνδυνον τὸ προστατευτικὸν κέλυφος τὸ ὁποῖον περιβάλλει τὰ αἰσθήματα τῆς ἀδυναμίας του.

ΤΑ ΒΑΘΥΤΕΡΑ ΑΙΤΙΑ

— Ἀποτελεῖ ψυχολογικὸν ἀξίωμα τὸ ὅτι, ὅσον περισσότερον ἀκραία εἶναι ἡ συμπεριφορὰ ἑνὸς ἀτόμου πρὸς μίαν κατεύθυνσιν, τόσον περισσότερον τὸ ἄτομον τοῦτο προσπαθεῖ νὰ διαφύγη τὰ ἀντίθετα ἀσυνείδητα συναισθήματα. Οὕτως, εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ μεμψιμοίρου ἀτόμου, βλέπομεν ὅτι ἡ ἔντονος τάσις του πρὸς τὴν τελειότητα ἀντικατοπτρίζει ἓν ὑποκείμενον συναίσθημα ἀνικανότητος καὶ ἀδυναμίας.

Κατὰ τὸν Λέβενστον, τὸ αἴσθημα τοῦτο τῆς ἀδυναμίας εἶναι ἀπόρροια ψυχικῶν τραυμάτων, τὰ ὁποῖα εἶχε δεχθῆ εἰς τὴν παιδικὴν του ἡλικίαν, ὡς τὴν ἀπώλειαν τῆς μητρὸς ἢ τὴν ἐλλειψιν στοργῆς ἐκ μέρους των γονέων του.

Τὸ παιδίον λέγει ὁ Λέβινστον, αἰσθάνεται τόσον εὐάλωτον, ὥστε διὰ νὰ συμψήφιση τὰ αἰσθήματά του, ἐπιδιώκει τὴν παντοδυναμίαν καὶ τὴν τελειότητα, αἱ ὁποῖαι θὰ τὸ καταστήσουν ἄτρωτον. Τὸ αἴσθημα τῆς ἐνοχῆς καὶ τῆς ὀργῆς τὰ ὁποῖα τὸ διακατέχουν ὅταν δὲν ἐπιτυχάνει τὴν τελειότητα, στρέφονται κατὰ τῶν συναδέλφων του, τῆς συζύγου του, τῶν τέκνων του, ἀκόμη δὲ καὶ κατὰ τῶν κατοικιδίων ζώων.

ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΕΝΤΑΣΗ ΤΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

Δὲν εἶναι ἱκανοποιητικὴ ἡ μείωση τοῦ ποσοστοῦ θνησιμότητος ἐκ καρκίνου

ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΩΝ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Οἱ ἰατροὶ δὲν εἶναι σήμερον πάντοτε ἱκανοὶ νὰ παρατείνουν τὸν μέσον ὅρον ζωῆς τῶν καρκινοπαθῶν, ἀπὸ ὅσον ἦσαν πρὸ 25 ἐτῶν, ἀναφέρει μία νέα Ἀμερικανικὴ μελέτη. Καὶ τοῦτο, παρὰ τὰ δισεκατομμύρια τῶν δολλαρίων, τὰ ὁποῖα ἐδαπανήθησαν διὰ τὰς ἐρεύνας καὶ διὰ τὰς νέας μεθόδους θεραπείας.

Κατὰ τὰ ἔτη 1967—73, εἰς τὰ ὁποῖα ἀναφέρεται ἡ μελέτη, μόλις τὰ 41% τῶν καρκινοπαθῶν ἐπεβίωσαν ἐπὶ πέντε ἔτη ἀφ' ὅτου διεγνώσθη ἡ ἀσθένειά των, ἐνῶ κατὰ τὰ ἔτη 1960 - 66 εἶχον ἐπιβιώσει τὰ 40%, κατὰ δὲ τὰ ἔτη 1950 - 59 εἶχον ἐπιβιώσει τὰ 39%.

Τοῦτο ἀποκαλύπτει ἔκθεσις δημοσιευθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰνστιτούτου Καρκίνου τῆς Οὐάσιγκτων, βασισμένη ἐπὶ μιᾶς λεπτομεροῦς μελέτης καρκινοπαθῶν, εἰς τέσσαρας Ἀμερικανικὰς Πολιτείας. Ἡ μελέτη αὐτὴ διεξάγεται ἀνὰ πενταετίαν.

ΜΟΡΦΗ «ΕΠΙΔΗΜΙΑΣ»

Ὡς ἀνναφέρει ἡ ἔκθεσις, τὸ ποσοστὸν ἐπιβιώσεως «εἰς ὅλους τοὺς καρκίνους» εἶναι χαμηλότερον ἀπὸ ὅσον θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι, λόγω τῆς μεγάλης αὐξήσεως — ἡ ὁποία ἔχει ἐγγίσει τὰ ὅρια τῆς ἐπιδημίας — τοῦ καρκίνου τοῦ πνεύμονος. Αἱ ἐπιβιώσεις, κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν κυμαίνονται, ἀπὸ 1% μόλις μεταξὺ ὅλων τῶν λευκῶν ἀσθενῶν ἕως 3% τῶν μαύρων εἰς περιπτώσεις καρκίνων τοῦ παγκρέατος. Εἰς περιπτώσεις καρκίνων τῆς μήτρας αἱ ἀναλογίαι εἶναι 77% διὰ τὰς λευκὰς καὶ μόνον 47% διὰ τὰς ἐγχρώμους.

Ἡ ἔκθεσις ἀναφέρει, ἐπίσης, ὅτι ὡρισμένα ἄτομα μὲ οἱουδήποτε εἴδους καρκίνον, ἰδίως εἰς τὰς περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας ἡ ἀσθένεια ἐπισημαίνεται εἰς πρώϊμον ἢ ἐντοπισμένον στάδιον, εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιβιώσουν «μακρότερον» ἀπὸ τὸν μέσον ὅρον.

Οἱ μελετηταὶ ὑπογραμμίζουν ὅτι οἱ ἀριθμοὶ των βασίζονται ἐπὶ τῶν ἀριθμῶν τῶν ἐπιζώντων εἰς δύο Πολιτείας, τὴν Καλιφόρνιαν καὶ τὸ Κοννέκτικουτ, ποὺ διαθέτουν ἱδρύματα μὲ καλῶς διατηρούμενα ἀρχεῖα καὶ παρακολουθοῦν τὴν πορείαν τῶν καρκινοπαθῶν. Ἐπίσης, αἱ διαπιστώσεις βασίζονται ἐπὶ τῶν στατιστικῶν ἀρχείων τοῦ πανεπιστημίου τῆς Ἀϊόβα καὶ τοῦ Τσάριτυ Χόσπιταλ τῆς Νέας Ὀρλεάνης.

Αἱ στατιστικαὶ δεικνύουν ὅτι αἱ μεγαλύτεραι βελτιώσεις διὰ τὴν ἐπιβίωσιν καρκινοπαθῶν ἔχουν σημειωθῆ εἰς τὰς περιπτώσεις καρκίνου τοῦ προστάτου, τῆς κύστεως καὶ τοῦ ὀρθοῦ. Ἀντιθέτως, οὐδεμία πρόοδος ἔχει σημειωθῆ εἰς τὴν προσπάθειαν ἐπιβιώσεως πασχόντων ἐκ καρκίνου τοῦ πνεύμονος, τοῦ στομάχου καὶ τοῦ τραχήλου τῆς μήτρας ἀπὸ τοῦ 1960 - 66.

Μία βελτίωσις, κατὰ μόλις 1% (ἀπὸ 64 εἰς 65% ἐσημειώθη εἰς περιπτώσεις καρκίνου τοῦ μαστοῦ. Ὁ καρκίνος τοῦ μαστοῦ εἶναι ἡ συνηθεστέρα μορφὴ καρκίνου γυναικῶν καὶ ἡ κυριωτέρα αἰτία θανάτου των.

Ὡς ἐνθαρρυντικὰς βελτιώσεις χαρακτηρίζουν οἱ στατιστικολόγοι τὰς σημειωθείσας προόδους εἰς τὰς περιπτώσεις λευχαιμίας καὶ ἀσθενείας τοῦ Χόδκινς, ἀλλ' αὐταὶ ἀντιπροσωπεύουν μόλις τὰ 2% ὅλων τῶν καρκίνων.

Ὁ δρ. Κόϋλερ Χάμμονδ, ἐχαρακτήρισε τὰς προόδους τῶν τελευταίων ἐτῶν ὡς «ἀπογοητευτικὰς», προβλέπει δὲ ὅτι καὶ εἰς τὸ μέλλον αἱ πρόοδοι θὰ εἶναι λίαν «βραδεῖαι».

Πολλοὶ ἐπιστήμονες ζητοῦν ὅπως ἡ Ἀμερικανικὴ κυβέρνησις παύση νὰ στρέφη τὰς προσπαθείας της εἰς τὴν ἀνεύρεσιν θεραπείας τοῦ καρκίνου, προτρέπουν δὲ ὅπως διατίθενται μεγαλύτερα κονδύλια διὰ τὴν ἀνεύρεσιν τρόπων προλήψεως τοῦ καρκίνου, διὰ τῆς μεταβολῆς τῆς διαίτης καὶ τῆς βελτιώσεως τοῦ περιβάλλοντος.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΑ

ΜΕΤΑΞΥ ΣΑΜΗΣ — ΙΘΑΚΗΣ — ΠΑΤΡΑΣ

ΕΚ ΠΑΤΡΩΝ	ΕΚ ΣΑΜΗΣ
ΔΕΥΤΕΡΑ	
12.00 ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ	07.15 ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ
13.00 ΙΟΝΙΟΝ (ΚΑΙ ΚΕΡΚΥΡΑ)	08.45 ΙΟΝΙΟΝ
20.30 ΑΓΙΟΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ (Ο. ΧΛΗΡΑ)	16.00 ΑΓ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ
ΤΡΙΤΗ	
11.00 ΑΓΙΟΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ	06.30 ΑΓ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ
12.00 ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ	07.15 ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ
13.00 ΙΟΝΙΟΝ (ΚΑΙ ΙΘΑΚΗ)	08.45 ΙΟΝΙΟΝ
20.30 ΑΓΙΟΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ	16.00 ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ	
12.00 ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ (ΚΑΙ ΙΘΑΚΗ)	07.15 ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ 08.45 ΙΟΝΙΟΝ
13.00 ΙΟΝΙΟΝ	17.00 ΙΟΝΙΟΝ
21.00 ΙΟΝΙΟΝ	
ΠΕΜΠΤΗ	
12.00 ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ	07.15 ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ
13.00 ΙΟΝΙΟΝ (ΚΑΙ ΙΘΑΚΗ)	08.45 ΙΟΝΙΟΝ
20.30 ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ	16.00 ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	
11.00 ΑΓΙΟΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ	06.30 ΑΓ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ
12.00 ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ (ΚΑΙ ΙΘΑΚΗ)	07.15 ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ 08.45 ΙΟΝΙΟΝ
16.00 ΙΟΝΙΟΝ	16.00 ΑΓ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ
20.30 ΑΓΙΟΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ (Ο. ΧΛΗΡΑ)	17.00 ΙΟΝΙΟΝ
21.00 ΙΟΝΙΟΝ	
ΣΑΒΒΑΤΟΝ	
11.00 ΑΓΙΟΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ	06.30 ΑΓ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ
12.00 ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ	07.15 ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ
13.00 ΙΟΝΙΟΝ (ΚΑΙ ΙΘΑΚΗ)	08.45 ΙΟΝΙΟΝ
20.30 ΑΓΙΟΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ	16.00 ΑΓ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ	
11.00 ΑΓΙΟΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ	06.30 ΑΓ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ
12.00 ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ (ΚΑΙ ΙΘΑΚΗ)	07.15 ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ 08.45 ΙΟΝΙΟΝ
13.00 ΙΟΝΙΟΝ	16.00 ΑΓ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ
20.30 ΑΓΙΟΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ	

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ Κ. ΤΣΙΜΑΡΑ
ΤΗΛΕΦ. 277-783 & 270-948

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΑ ΛΕΩΦΟΡΕΙΩ